

Kaijutin

2004
Lemmikkilinnut Kaijuli ry

Lemmikkilinnut Kaijuli ry

Hallitus

Puheenjohtaja: Tiina Torikka

Varapuheenjohtaja: Terhi Lassila

Sihteeri: Sabine Fehrmann

Rahastonhoitaja: Päivi Haimakainen

Jäsenvastaava: Jussi Pärssinen

Jäsen: Pekka Rahkala

Jäsen: Jarmo Manninen

Muut toimihenkilöt

Media- ja sponsorivastaava: Leena Pätiälä

Kasvattajarekisteri: Kristiina Avikainen

Kirjastovastaava: Jenni Mehtonen

Kaijutin 2004

Toimitus: Milla Törhönen

Oikoluku: Terhi Lassila

Taitto: Essi Laavainen

Kaijutin

2004
Lemmikkilinnut Kaijuli ry

Sijoitusrinki toimii 3
Kakadunkasvatusta 5

Reseptejä 13

Retki Ruotsiin 15

Lintupäivät 2004 17

Neitokakadujen väreistä 21

Temppukoulu 27

Mikrosirutus 29

SIJOITUSRINKI

Päivi Haimakainen

Tänä keväänä 2004 perusti Lemmikkilinnut Kajuli ry. sijoitusringin puoli-ilmaiseksi myytävälle ja lahjoitettaville, pääasiassa isoille linnuille. Periaatteellinen tarkoitus on siis estää näiden lintujen kiertoon joutuminen etsimällä niille sellainen koti, joka pystyy sitoutumaan linnunpitoon yhdistyksen edellyttämällä tavalla. Jokainen lintu katsotaan tapauskohtaisesti, eli mitään standardia ei ole.

Toisin sanoen yhdistys siis ostaa/ vastaanottaa näitä lintuja, joille se sitten pyrkii etsimään elinikäisen osaavan kodin. Jos kuitenkin sattuu käymään niin,

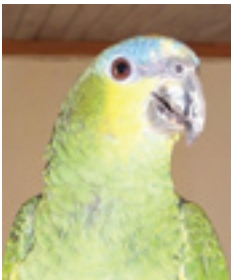
että pysyväkin koti joutuu linnusta luopumaan, palautetaan se takaisin yhdistykselle. Sijoitusrinki toimii Hesy:n periaatteiden mukaan ja yhteistyössä sen kanssa.

Sijoitusrinkiin kuuluu myös joukko vapaaehtoisia lintuharrastajia, sijoitusrinkiläisiä, jotka toimivat ns. väliaikaisina sijoituskoteina näille linnuille, mikäli pysyvää kotia ei heti löydy. Tänä vuonna yhdistykselle on ilmaantunut jo kuusi sijoituslintua, joista kerromme hieman tarkemmin seuraavaksi.

MURU

Muru on puolivuotias Meksikon amatsonin (*Amazona viridigenalis*) ja kultaposkiamatsonin (*Amazona amazonica*) hybridi, joka lahjoitettiin yhdistykselle.

Muru on arka lintu ja kova huutamaan, mutta koska se on vielä niin nuori, tulee siitä oikealla koulimisella mukava kaveri. Ulkomuodoltaan hän on kaunis, selvästi on havaittavissa kultaposken värit vartalossa, kun taas pää on erikoisemman värinen. Tällä hetkellä Muru asustelee sijaiskodissa Aurassa kaverinaan harmaapapukaija.

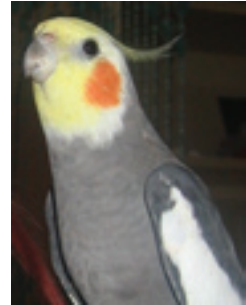
LALLI

Lalli on kolmevuotias kultaposkiamatsoni (*Amazona amazonica*), joka ei varsinaisesti ollut yhdistyksen sijoituslintu, mutta siitä maksettiin 10 %:n välityspalkkio yhdistykselle sen mennessä

suoraan pysyvään kotiin. Lalli tuli Mäntästä ja on aika arka vielä. Edistystä on kuitenkin tapahtunut jo, kepillä tullaan nätisti ja selvästi ihmisten seura kiinnostaa. Varsinkin heikumalliset laulu- tai pikemminkin kurnutustuokiot ovat herättäneet hilpeyttä niin kotiväessä kuin vieraissa. Tällä hetkellä Lalli siis majailee onnellisesti uudessa kodissaan Porvoossa lukuisten muiden lintujen kanssa.

HÖNÖ & SVANTE

Viimeisimmät tulokkaat sijoituslinnuistamme ovat neitokakadupariskunta Hönö ja Svante, jotka tulivat Helsingistä. Kummankaan ikää ei ole tiedossa, mutta kuitenkin ne ovat jo nuoruutensa parhaimmat päivät nähneet. Rouva Hönö on ulkomuodoltaan ja kunnoltaan hieman raasu, koska on nyppinyt itseään sekä selästä että rinnasta ja on kovin laiha. Herra on parempikuntoinen. Kummatkin ovat väritykseltään harmaita. Tällä hetkellä ne asustelevat sijoituskodissa Porvoossa.

ZORRO

lältään n. 14-vuotias kultaposkiamatsoni Zorro on ehtinyt kiertää useammalla omistajalla. Historiaa tiedetään vuoteen 1991 asti. Luonteeltaan lintu on joustava, kiltti ja utelias. Kaijulit ostivat Zorron Kajaanista kesäkuussa 2004. Sijoituspaikaksi tuli ensin Kerkkoo, jossa Zorro ystävystyi heti riograndenaratin kanssa. Koska Zorro on ystävällinen lintu, löytyi uusi pysyvä koti nopeasti Rovaniemeltä, jossa hellää huolenpitoa, seuraa ja lintukavereita riittää.

COCO

Coco on n. 13,5-vuotias albakakadukoiras, joka asusteli elokuuhun saakka viimeisimmässä kodissaan Karkkilassa. Hiukan arkana ja varsinkin vaaleita naisia pelkäävänä lintuna Cocon sijoituskotia mietittiin tarkkaan. Muita pelonaiheita ovat esim. suihkupullo, jota on ilmeisesti käytetty koulutustarkoitukseen, silmälasit joillakin ihmisillä, sekä hatut. Pohdinnan jälkeen lintu sijoitettiin syyskuussa Tampereelle, jonne sen on myös tarkoitus jäädä. Osaavassa hoidossa peseytyminen suihkupullolla suihkutellen alkaa jo luonnistua.

VALKOKAKADUVAAVIEN PÄIVÄKIRJA

Elina Lattu

Minulla on aina ollut lintuja. Kun vihdoin sain sen unelmieni ison linnun valkokakadun, en voinut ikinä edes kuvitellakaan löytäväni sille vielä sopivan puolison. Saatikka, että ne alkaisivat pesimään! Suuri unelmani oli aikoinaan saada edes se yksi iso papukaija! Nyt meillä on jo neljäs kesä peräkkäin menossa kakaduvaavien hoitoa, alkaa mennä touhu jo ihan rutiinilla. Itsellekin poikasista on jäänyt tietysti se ihan ensimmäinen poikanen "Vilma" -01, sekä seuraavasta poikueesta "Jorma" -02. Eli nyt olen neljän valkokakadun omistaja. Emot Roope ja Linda ovat oppineet tunnollisesti hautomaan munat loppuun saakka, mutta syöttämisingelma on ilmeinen. Olenkin kaikki poikaset käsinruokkinut itse alusta asti.

Avatakseni kaikille tätä "kuoriutumisen jälkeistä aikaa", laitan tähän vähän taustatietoja vaavien hoidosta. Ruokintaan käytän parhaaksi havaitsemaani teelusikkaa syöttämisen alusta lähtien. Lusikka on väännetty suipomman malliseksi, se on tavallaan niin kuin emon nokka. Ruoka on papukaijoille tarkoitettua "Hand feeding" –ruokaa, eli jauhetta joka sekoitetaan lämpimään veteen. Siinä on kaikki linnunpoikasen kasvuun tarvittavat ravintoaineet. Seos tehdään alussa juoksevampana ja laimeampana juuri kuoriutuneille ja sitä pikkuhiljaa paksunnetaan poikasen kasvaessa. Kiehautan veden aina

vedenkeittimellä ja jäähdytän. Ruoka tarjoillaan n. 40 asteen lämpöisenä. Kun se on hetken jäähtynyt, mittaan usein vielä lämpötilan ennen ruokintaa. Hygienia on ensiarvoisen tärkeää. Kaikkien tarvittavien ruokailuvälineiden on oltava aina ehdottoman puhtaita, ruokaa ei voi myöhemmin lämmittää, vaan se on aina oltava juuri tehtyä, sekä omat kädet tietysti oltava aina pestyt poikasia käsitellessä. Poikasten aluset tulee olla puhtaat, ne vaihdetaan aina ruokintakertojen yhteydessä ja välillä useamminkin. Ruokintakertoja päivässä on alussa 7-8, siitä kerrat pikkuhiljaa vähenevät. Poikasten ja kuvun kasvaessa ruokaa mahtuu enemmän kerrallaan, näin poikaset ovat tyytyväisempiä pidempään. Lopussa ruokinta on enää kolme kertaa päivässä, ja siitä aloitan syöttämisivieroituksen aluksi jättämällä päiväruoan syöttämättä ja tarjoilemalla poikasille vieroituspellettejä sekä pieninä paloina vihanneksia ja hedelmiä. Sen jälkeen jää iltaruoka pois ja lopuksi myös aamusyöttö, kun poikaset jo tässä vaiheessa osaavatkin syödä itse. Poikaset pidetään alussa n. 36 asteen lämpötilassa ja pikkuhiljaa lämpöä vähennetään.

Tässä päiväkirjaa kesän 2004 poikasten vaiheista...

Maaliskuun loppupuolella laitoin pesäpöntön.

Huhtikuussa satunnaisia paritteluja, munia ei vielä kuulu. Pöntössä kyllä oleillaan ja nakerrellaan seiä.

Huhti-toukokuun vaihde

Parittelut lisääntyneet. Tässä jo kaipaa ”pienien linnunjalkojen töminää”, kun niitä kolmena peräkkäisenä kesänä on ollut. Vaikka aika raskastahan se kasvatuspuuha on - varsinkin ne ensimmäiset kaksi viikkoa yösyöttöineen. Mutta on se niin antoisaa kaikesta huolimatta!

6.5. Puoli kahdentoista aikaan yöllä kurkkasin lintuhuoneeseen, nukkuuko Linda orrella. Ei ollut, oli pöntössä ja se on yleensä merkki siitä, että muna on tullut. Ei ole yleensä nukkunut pöntössä yötä, ellei ole ollut munia. Tarkistin asian ja munahan se siellä! Saa nähdä meneekö kaikki hyvin ja onnistuuko tänä kesänä poikaset.

13.5. Toinen muna oli ilmestynyt pönttöön eli viikko väliä.

18.5. Roope ja Linda hautovat tosi uutterasti munia, niitä ei jätetä hetkeksikään valvomatta, aina on jompikumpi pöntössä. Tosi vaikeaa mennä tarkastamaan, onko munat hedelmöittyneet. Vanhemmat ovat niin vihaisia ja tulevat suorastaan ”silmille” kun pöntön kantta raottaa. Yleensä munat ovat olleet hedelmöittyneitä - katsotaan, josko jossain vaiheessa

pääsen tarkistamaan. En viitsisi niitä sieltä pöntöstä väkisin häätää. Toinen mahdollinen poikanen jo varmasti varattu ja heillä jännitetään kovasti, tuleeko vauvelia.

1.6. H-hetki lähestyy, ensi viikonloppuna pitäisi ainakin toisen kuoriutua, jos on kuoriutuakseen. Tarkistin tänään munat ja lupaavalta näyttävät. Ilmatila munissa juuri sopiva, ei liian iso eikä pieni. Olen kyllä toiveikas niiden onnistumiselle, molemmille koditkin jo tiedossa. Ilmat ovat olleet sateiset, joten kosteusprosenttikin ollut ihanne luonnostaan.

5.6. Olimme Kajuleiden Lintupäivillä Ruissalossa, Kasvitieteellisessä Puutarhassa. Kun tulimme kotiin, kuulin heti piipitystä pöntöstä. Sillä välin oli poikanen kuoriutunut! Vilmalle ja Jormalle taas uusi ”pikkuveikka” lisää. Toivotaan, että toinenkin kuoriutuu odotettavasti viiden päivän sisällä. Toinen munahan tuli vasta viikon päästä ensimmäisen jälkeen. Näin on ollut ennenkin, ja aina viiden päivän erolla ovat kuoriutuneet. Seurailin tilannetta, ja taas tuntuu vanhemmat olevan H-moilasina vauvastaan. Edellisistä kerroista oppineena en halunnut ottaa mitään riskiä, vaan otin taas kerran varmuudeksi poikasen käsinruokintaan. Aikaisemminhan ovat emot esim. lopettaneet koko touhun siihen, kun ovat ”pelästyneet” tai mitä lie, kun ensimmäinen muna on ollut kuoriutumassa ja se on tietysti piipittänyt. Se taisi olla toinen poikue, Alma ja Jorma. Nämä munathan olivat siis häkin pohjalla, Vilmakin kuoriutui häkin pohjalla näitä edeltävänä vuonna. Kun pesäpönttö ei alkuun kelvannut, vasta kolmas ja tämä neljäs pesue on pönttöön munittu.

No, tein sellaisen ”lämpökyhäelmän” ja Alma siinä kuoriutuikin seuraavana yönä. Toinen muna eli Jorma vietiin tuttuni hautomakoneeseen pariksi päiväksi, kunnes alkoi piipittämään ja hain sen sitten omaan ”lämpökyhäelmäni”. Seuraavana päivänä alkoi tulla enemmän säröä munaan. Kuskasin kyhäelmäni töihin, koska minulla oli vain yksi lämpömatto – jolla sain samalla pidettyä ensimmäisen kuoriutuneen poikasen lämpimänä. Koska kyllä sekini piti päivällä ruokkia ja olla mukana töissä, toinen taas kulki munana vielä. Joten voin sanoa, että Jorma ”kävi munalla töissä”! Viisi päivää ensimmäisen poikasen kuoriutumisesta kuoriutui sitten Jorma. Olen myös alkuun yrittänyt antaa emojen huolehtia poikasistaan, mutta ruokinnasta ei ole yksinkertaisesti tullut mitään. Eikä Roope ruoki Lindaakaan sen pöntössä ollessa – niin kuin kuuluisi. Mutta sitten kun poikaset ovat jo aika isoja, höyhenet ja kaikki – niin sitten Roope innostuu niitä välillä vapaana ollessaan ruokkimaan. Jännä juttu, vaistot heräävät aina liian myöhään. No, tulipa tuossa vanhoja muisteltua. Eli käsinruokintaurakka taas edessä. Poikasen alkupaino oli 18g, ruokaa meni gramman verran tällä ensimmäisellä kerralla. Poikanen laitettiin uinumaan omaan lämpimään paikkaansa ja hän sammui kuin saunalyhty samantien. Taas on rankkoja yövalvomisia tiedossa, ruokaa menee alussa parin-kolmen tunnin välein.

10.6. Paino nousee poikasella hurjaa vauhtia, painaa nyt viiden päivän ikäisenä noin 30 g. Kahvikuppi, jossa poikanen majaillee, vaihtui jo teekuppiin tänään. Poikaset pidetään alussa astioissa, alla käytän siis lämpömattoa. Muuten, jos olisivat isommassa tilassa, eivät pysyisi kunnolla pystyssä, olisivat ketarat ojossa ja menisivät holtittomasti. Kupeissa pysyvät hyvässä asennossa ja tolpileen, niin kuin emo tukisi niitä normaalisti. Olen huomannut aikaisemmista poikasista sen, että jos astia on liian suuri, poikanen on levoton ja kitisee, eikä saa niin hyvin unenpäästä kiinni kuin sopivassa astiassa. Toista poikasta ei vielä kuulunut, kunnes illalla klo 21 tarkistin munan pesästä. Siinä oli pieni särö ja se piipitti! Nyt jännittää, toivottavasti pääsee kuorestaan.

11.6. Poikanen ei vielä päivälläkään ollut tullut munasta ja vähän jo aloin huolestua. Mutta kyllähän se kuoriutuminen voi kestää hyvinkin parikin ellei kolme päivää. Illalla klo 22.20 tarkistin pöntön, emot olivat jotenkin levottomia. Sieltähän se pikkuinen juuri kömpi ulos kuorestaan. Otin hänet heti lämpimään, kun en ole edelleenkään luottavainen emojen hoitamiseksi. Pelaa mieluiten varman päälle ja hoidan ne itse. Vaikkakin kyllähän se olisi ihan hyvä, jos ensimmäiset pari viikkoa emot itse hoitaisivat ja minäkin pääsisin paljon vähemmällä. Mutta tottakai riskejäkin käsinruokinnassa tietysti on. Toivotaan, että kaikki menee edelleen hyvin. Poikanen oli pienempi kuin ensimmäinen. Paino 16 g. Niin on ollut aina ennenkin, toinen muna on kooltaan pienempi edellistään ja myös poikasen paino vähemmän.

13.6. Tänään vihdoinkin oli aurinkoista ja lämmintä. Laitoin Roopen ja Lindan mökkihäkkiin, sitten suihkuun. Suihkutin kunnolla ”pesän pölyt pois”, Linda olikin aika rähjäisen näköinen kökittyään noin 1,5 kuukautta kaikkiaan pöntössään. Laihtunutkin vähän oli, kun Roope ei hoida puolisonsa ruokintaakaan. Linda kävi vain äkkiä syömässä ja kakalla - muuten oleili aina pöntössä. Roope kyllä hoiti hautomavuorojaan,

mutta silti ei välttämättä Linda tullut aina pesästä pois, vaan paljon olivat molemmat pöntössä yhtä aikaa. Kuivuivat sitten kunnolla suihkun jälkeen ja vein pihalle ottamaan aurinkoa! Viihtyivätkin monta tuntia ulkona ja selvästi nauttivat. Nuorempi poikanen on kyllä tosi pienikokoinen, eikä paino vielä oikein tahdo nousta. Lisäsin vielä sille ruokintakertoja ja nyt tuntuu, että jotain jää ”sisäänkin”. Vatsa ainakin toimii, mutta kasvaa hitaammin kuin tämä ensimmäinen - jolla on kyllä hirvittävä ruokahalu! Painoa noin 50 g! Kokoero on valtava kuuden päivän ikäerolla.

18.6. Nyt lähti pienemmänkin kasvu vauhtiin, kesti vaan ennen kuin lähti käyntiin. Nyt painoa pienellä noin 40 g ja isompi painaa jo reilusti yli 100 g! Isommalla silmät jo melkein auki ja töyhdon alkukin ”löytyi” tänään - hassu, kun sitä onnetonta ”risuaitaansa” yrittää nostella. Ruokahalua löytyy, suu ammoltaan valmiina - hyvä kun edes kerkiän ne ruokapaikalle viedä. Isompi on muuttanut teekupista jo aikaa sitten vähän isompaan kippoon. Mutta huomasiin juuri, että sekin täytyy seuraavalla ruokintakerralla vaihtaa vielä isompaan. Pysyy jo aika hyvin pystyssä, mutta pienemmällä siinä on vielä tekemistä. Pienempi muuttanut teekuppiin, mutta se tuntui olevan liian korkea hyvän asennon saamiseksi. Niin hänelle tehtiin sellainen ”korotettu malli” pehmusteilla, ja nyt hän saa hyvin nojattua sillä tavalla, että uni maistuu. Ovat heti levottomia, jos petiastiat eivät ole sopivat! Vanhat vaaterätit, lakanan rievut ja sellaiset ovat mainioita alusia poikasille. Olen leikannut niistä sopivia paloja astioihin ja ne saa sitten sitä mukaa heittää pois, kun likaantuvat. Ne saavat mennä ihan reunoille asti, niin niihin on pehmeä nojailla. ”Unijuttua” on alkanut tulla aina syöttämisen jälkeen, kun on kupu täynnä ja hyvä olla. Se on sellaista pientä tyytyväistä huvittavaa ”jupinaa”. No1 täyttää huomenna kaksi viikkoa ja No2 tänään viikon!

21.6. Kakaduvauvat voivat hyvin ja kasvavat. Isommalla nokka tummunut ja sulkien alkuja alkaa näkyä, varsinkin siivissä. Pienikin sieltä perässä tulee. Vilma on aina kärkkymässä ”jämiä” kupin pohjalta, mitä poikasten vauvamössöstä jää jäljelle. Tuntuu olevan hyvän makuista.

29.6. Juhannuksen tienoilla alkoi pienempi jo seistä tolpillaan ja silmät aukenivat. Siirsin eilen isomman vapaasti tepsuttamaan - ja tänään myöskin pienemmän - akvaarioon, jossa oleskelevat. Eli kipot ovat nyt heitetty nurkkaan ja on enemmän tilaa harjoitella jaloillaan pysymistä, joka jo hyvin onnistuukin. Painoa alkaa isommalla olla jo 300g ja pienemmällä 150g - vielä on puolet jäljessä isoveikkaansa. Mutta kyllä se kokoero siitä kohta tasaantuu. En muistanutkaan, kuinka nopeasti poikaset kasvavat! No1:llä jo paljon sulkapiikkejä pitkin kehoa, no2:lla tulossa vasta ensimmäiset. Alkavat kohta olla jo ihan ”linnan näköisiä”. Vielä hetki sitten olivat kuin E.T., kun kurottivat kaulaansa kupin reunalta kaljuina ja sokeina. Pieni kitisi illalla ja oli levoton. Ihmettelin asiaa, kun ruokaakin oli juuri saanut. Kitinästä ei tullut loppua, jotain saattoi olla pielessä, kunnes käänsin poikasta ja huomasiin, että suolessa oli tulossa runsaasti kakkua, mutta se ei tullut ulos. Sen näki ihan poikasen ihon läpi. Vatsavaivoja siis! Hieroin vähäsen ja lämpimällä vedellä kastetulla pumpulipuikolla pyyhin peräaukkoa,

niin johan kakka tuli ja poikanen rauhoittui samantien.

9.7. Sulat sen kuin kasvavat ja siipiä jumpataan eli ”kuivaharjoitellaan”. Paino isommalla pyörillä 400 gramman tietämissä ja pienemmällä 300 gramman. Eli on pienikin ottanut isompaansa kiinni kasvussa.

14.7. ”Soppaa” menee jopa mukillinen kerrallaan, ruokahalua riittää. Molemmat mönkivät viileämpään päähän lämpömatosta ja pehmotipu heitetään maton päälle. No, kohta maton voi poistaakin. Pehmotipu on ollut ihan ”must” kupprien jälkeisen elämän jälkeen. Siihen on ollut hyvä nukahda ja ottaa tukea. Ovat olleet niin huvittavan näköisiä välillä, kun molemmat oikein halaavat tipua.

27.7. Painoa sen kuin kertyy. Aamuruokinnan jälkeiset painot: isompi 522g ja pienempi 468g. Lämpömattoakaan ei ole enää tarvittu.

1.8. Poikaset ensimmäistä kertaa elämässään lintupäivillä, jotka järjestettiin Tampereella. Matka meni hyvin ja kaikin puolin homma ei tuntunut stressaavan poikasia ollenkaan. Varmasti heitä

nähdään lintupäivillä vastakin, sillä tulevat omistajat ovat innokkaita tulemaan tapahtumiin mukaan.

3.8. Poikaset ovat jo aivan valkoisia, pyrstö vain puuttuu! Viime viikolla harjoiteltiin orrella pysymistä ja isompi pysyikin siinä heti jo melko pitkään ennen horjahtamista. Poikaset tepsuttavat lattialla ja leikkivät pallolla, sekä koskettelevat kaikkea mikä kiinnostaa. Ruokinta on enää kolme kertaa päivässä. Loppuviikosta taidetaan siirtyä jo päiväruoan jättämiseen. Eli ruoka annetaan aamulla ja illalla nokkaan. Päiväruoan saavat itse opetella nokkimaan, ZuPreemin rinkulan muotoiset vieroituspelletit ovat mainioita tähän tarkoitukseen. Ne ovat sopivan kokoisia ja muotoisia, sekä eivät vielä niin kovaa kuin aikuisten pelletit. Lisäksi kokeillaan joitakin vihanneksia ja hedelmiäkin pieninä paloina. Kakadut ovat vaan lajinaan laiskimmat opettelemaan itse syömään muihin papukaijoihin verrattuna. Mutta kyllä ne siitä oppivat, kyllä se nälkä aina voittaa!

15.8. Viikon aikana on tapahtunut poikasissa suurta edistystä! Päiväruoka syödään jo ihan itse, vieroituspellettejä eli niitä rinkuloita menee ihan kuivanakin sekä omenaa ja maissia maistellaan. Orrella istutaan ja nukutaankin jo. Isompi oikein korkealla, pienempi matalammalla. Tepsutetaan pitkin taloa, välillä oikein juostaan ja hypitäänkin. Päivätorkut otetaan Jaken työpöydän alla olevassa ”kolosessa”, jossa on matto, tai ”päivystetään” Jaken työtuolin jalkojen päällä, ollaan niinkuin ”emon” suojassa siellä tuolin alla. Huvittavaa, koska edellisetkin poikaset omaksuivat ihan nämä samat paikat.

www.4pets.org

4 PETS

Best shop

www.4pets.fi

Best shop

RUOHOLAHTI

Kauppakeskus p.694 08 94
Ark. 11.00 -19.00 La 11.00-16.00

TÖÖLÖ

Mannerh.t.106 p.241 00 75
Ark. 10.00 - 18.00 La.10.00 - 15.00

KÄPYLÄ

Pohjolankatu 1 p.757 33 07
Ark. 10.00 - 18.00 La.10.00 - 14.00

MALMI

Kirkonkyläntie 9 p.342 32 32
Ark. 10.00 - 19.00 La.10.00 - 15.00

ITÄKESKUS

Kauppakeskus p.343 31 06
Pikku Bulevardi 2 krs.
Ark. 10.00 - 19.00 La.10.00 - 16.00

HAKANIEMI

Toinenlinja 1 p.735 712
Ark. 10.00 - 18.00 La.10.00 - 15.00

4 PETS

17.8. Iltaruoka syödään myös nyt itse, enää aamupuuro tarjoillaan poikasille nokkaan. Saavat nyt opetella syömään kaikkea mitä tarjotaan.

23.8. No1:n ensilento! Jaken olkapäälle (istumassa). Sen jälkeen riemu oli rajatonta, kun siivet ”löytyivät”. Toinenkin yrittää perässä, tosin vielä huonommalla menestyksellä, lähinnä sellaista lyhyttä ”matalalentoa”. Ruokaa uppoo ihan itse jo tosi hyvin, jätettiin viimeinenkin ”mössöruoka” pois. Nyt syödään täysin itse! Aikaisemmat poikaset eivät ole kyllä vielä edes tässä vaiheessa syöneet näin hyvin itse. Nämä ovat hyvin oppineet!

27.8. No2:n ensilento! Niin se vaan luonto opettaa siiville nousemaan. Tuntuu, että kaikki vihannes/hedelmä ym. uppoo - mitä vaan poikasille tarjotaan. Se on hyvä merkki, jos eivät rupea nirsoilemaan. Kaikkea uuttakin uskalletaan heti maistaa. Painot ennen lentoa lähtöä olivat No1:llä 500 g ja No2:lla 515 g. Eli pienempi oli ottanut isompaansa kiinni ja vielä lisääkin saanut painoa. Mutta paino tulee muuttumaan, kun lennellään ja liikutaan enemmän. Hauskaa ”joketelua” nämä kyllä pitävät, kuin pikkuvauvat. Ei ole ääni vielä silleen ihan kehittynyt.

5.9. Lentoharjoittelu on kovaa ja välillä tarvittaisiin lennonjohtoa, kun on useampi yhtä aikaa ilmassa. Painot laskeneet lentämisen oppimisen jälkeen, nuorempi 440 g ja vanhempi 470 g. Mutta kyllä nuo siitä vielä nousevat taas. Nyt viipotetaan koko ajan pitkin kämppää ja vahtia saa, koska koko ajan pitää kaikkea koskea ja nakerrella, esim. johtoja yms., mihin ei juuri saa koskea - silmät pitäisi olla selässäkin, kun vahtii näitä. Ensi viikon teema onkin sitten valjasharjoittelu. Syöminen on opittu jo täydellisesti ja paljon ne syövätkin

14.9. Poikaset osaavat jo lentää aika taidokkaasti ja nauttivat siitä silmin nähden. Vilma-neiti opetti poikasille, miten otetaan kraanakylyt. Se on hauskaa, kun pistää lämmintä vettä tippumaan keittiön kraanasta silleen hiljalleen. Vilma juo ensin, mutta sitten intoutuu aina hyppimään altaaseen sekä välillä roikkuu kraanasta pää alaspäin ja viskoo vettä ympäriinsä. Poikaset katsoivat ihmeissään moista menoa ja tekivät jutut perässä. Oli aika hauskaa katseltavaa.

16.9. Valjaita on harjoiteltu ja sehän sujuu. Tuskin edes välillä huomaavat niitä, ei mitään ongelmaa. Sekin homma opittu ennen uusiin koteihin lähtemistä. Poikasten nimet ovat nyt tiedossa, eli heistä tuli Ella ja Kaapo. Näyttäisivät olevan tyttö ja poika. Hauskat nimet ovat tulevat omistajat linnuilleen keksineet. Kaapo tosin oli jo pidempään tiedossa, mutta vähän epävarma, kun näytti välillä ihan tytöltä. Eihän sukupuoli edelleenkään ole varma ihan 100%:sti, mutta mitä näitä olen nyt katsellut, ihan pojan kropalta näyttää. Ella on kyllä ihan tytön näköinen, ollut jo pidempään.

17.9. Ellan lähtöpäivä. Punnitsin Ellan ja Kaapon aamulla ennen aamuruokia. Ella painoi 450g ja Kaapo 479 g, siis ennen ruokailua. Otin aamulla paljon kuvia, kun vielä kaikki kotona. Sitten lähdettiin Ellan tulevaan kotiin. Siellä oli mahtava, iso häkki ja aivan älyttömästi leluja! Joka kakadun unelmaparatiisi, niin PALJON leluja! Myös joka

huoneessa oli laskeutumisaikkoja lintuja varten. Rauhallisin mielin ja varmasti hyvään kotiin jätiin Ellan. Illalla sain viestiä, että Ella syö hyvin ja on rauhallinen. Kaikki ok.

24.9. Kaapon lähtöpäivä. Kaapo touhusi ja lenteli kuin viimeistä päivää kotona, tunki kaulaani vasten ja hali. Käytiin suihkussa ja hoidettiin kynnet, ollen näin lähtövalmiina uuteen kotiin. Paino oli 490g ennen luovutusta, siitä se vielä vähän nousee. Kaapon uudessa kodissa oli kaikki kohdallaan, hienoa leikki puuta myöden. Kaapo oli rento ja rauhallinen, taisi olla vähän väsykin päivän touhuista. Seurailin siinä jonkin aikaa Kaapon kotiutumista ja kaikki näytti olevan hyvin. Kaapo söi ja leikki uusilla leluilla.

Näin molemmat sitten ”lensivät pesästä” uusiin koteihin, olin taas saanut kaksi poikasta kasvatettua ”isoiksi”. Kaikki seitsemän, jotka ovat kuoriutuneet, ovat myös pysyneet hengissä, siitä olen onnellinen! Tarkkaa asialle omistautumista kasvatus vaatii, mutta on myös erittäin antoisaa ja mielenkiintoista puuhaa!

Elina Lattu

RESEPTJÄ

Sabine Fhermann

Lintuleipä 1

5 dl maissijauhoa
2.5 dl kokojyväjauhoja
2.5 dl rusinoita
2.5 dl hienonnettuja/paloiteltuja pähkinöitä
2.5 dl auringonkukansiemeniä
1 pieni prk sekahedelmiä tmv (ei sokeriliemessä)
n. 8 dl esim. 100% appelsiini tai omenamehua
½ dl kasvisöljyä
1 tl kanelia

180-200°C, noin 40 minuuttia
Sekoita aineet suuressa kulhossa. Aloita kuivista aineista ja sekoita ne hyvin. Lisää tämän jälkeen taikinaan nestemäiset aineet. Vettä voit lisätä tarpeen mukaan mikäli taikina tuntuu paksulta ja haluat taikinasta sen verran juoksevaa, että voit kaataa sen paistoastiaan.

Älä koskaan lisää suolaa, sokeria tai nostatusaineita (hiiva/leivinjauhe/sooda) sillä ne eivät ole linnun kannalta mitenkään tarpeellisia saatikka terveellisiä.

Kaada taikina mieleiseesi univuokaan, pellille tai muffinssivuokiin. Voit asetella seoksen voipaperille ja jättää keskelle reiän josta leipä on helppo ripustaa narulla häkkiin. Paista ohjeen mukainen aika. Kypsyyden voit kokeilla hammastikulla; leipä on kypsää kun tikkuun ei tartu enää mitään.

Lintuleipä 2

220°C, 30 minuuttia
2dl kaurahiutaleita
2dl ruisjauhoja
2dl kokojyväjauhoja
2dl maissijauhoja
4 munaa kuorineen
2 prk lasten hedelmä tai vihannesseitea
1 dl tuoreita marjoja (esim. puolukka, herukat, mustikka)
1 dl kuivattuja hedelmiä
1-2dl pähkinöitä
hienonnettua seepiansuomua tai kalkkikiveä
kourallinen auringonkukansiemeniä kuorineen
kourallinen hirssiä
kourallinen kurpitsan siemeniä
hyppysellinen kanelia ja chilijauhoa

Ota leipä uunista ja anna viilentyä ennen kuin tarjoat linnulle. Pakasta ylijäävä leipä. Sulata pakastettua leipää enintään 2-3 päivän annos kerrallaan.

Ideoita: Leipään voi sekoittaa oikeastaan mitä vain mitä kaapista löytyy, kunhan se on linnulle on soveliaista. Pähkinät, pelletit, kuivatut hedelmät, tuoreet marjat ja hedelmät sekä siemensekoitukset antavat leivälle valtavasti vaihtoehtoja. Voit myös lisätä keitettyjä tai pieniksi paloiteltuja vihanneksia, kuten perunaa, bataattia, porkkanaa, herne-maissi-paprikaa, kukkakaalia tai parsakaalia. Linnun koosta riippuen voit muokata esim. pähkinöiden/ siemenien kokoa käyttäen apuna tehosekoitinta tai jättää vaihtoehtoisesti pähkinät kokonaisiksi.

“sillisalaatti”

½dl tummaa riisiä,
½dl riisi & monivilja sekoitusta,
½ dl uncle bens 7 viljan sekoitusta
½ dl guinoa (muista lukea ohjeet, guinoa pitää huuhtoa ennen keittämistä).

Voit sekoittaa mukaan esim herma-paa, kourallisen siemeniä tai vaikkapa pähkinöitä. Voit halutessasi eksoottisen säväyksen lisätä mukaan hippasen kaneliä, inkivääriä tai vaikkapa chilijauhetta. Jäähdytä huoneenlämpöiseksi ja tarjoile. Ylimenevän osan voi pakastaa pieniin rasioihin.

Kaijuleiden ryhmäreissu Tukholmaan!

Elokuun ensimmäisenä viikonloppuna, tarkemmin sanottuna 6.-8. elokuuta 2004 tekivät Kaijulit laivaretken Tukholmaan, Ruotsiin. Matkan kohteena oli ruotsalainen amatsonien kasvattaja, hiukan Tukholman pohjoispuolella, sekä shoppailua Tukholmassa. Matkan

oppaaksi oli lupautunut (lue pakotettu) Pia, joka myöskin on kaijuleiden jäsen, tosin Ruotsin puolella.

Kauniin kesäisenä perjantai-iltana kokoontuimme Viking Linen terminaaliin Turkuun klo 20.00. Porukkaa saapui aina Jyväskylää, Kuusankoskea ja Helsinkiä myöten, tietysti myös turkulaisia oli liikkeellä.

Laivan lähtiessä suurin osa porukasta suuntasi buffettiin nauttimaan laivan antimia seisovasta pöydästä. Siinä matkan alku sujui rattoisasti nauttien hyvästä ruuasta, hauskasta seurasta ja tietenkin kauniista Turun saaristosta. Ruokailun jälkeen hankittiin pakolliset tuliaiset laivalta, ja sitten saatoimmekin siirtyä tutustumaan laivan ravintolakulttuuriin. Osa porukasta siirtyi nukkumaan jo hyvissä ajoin, osa jatkoi loppuun asti. Aamulla herätys klo 6.30 paikallista aikaa, hiukset ojennukseen ja etsimään vuokraamaamme bussia Tukholman satamasta.

Laivan saapuessa Tukholman satamaan lauantaiaamuna kello 7, oli Pia ottamassa vastaan "ryhmärämä" kaijulit. Tervehtimisien ja pienen tovin kuskin kanssa suunnittelun jälkeen päätimme mennä vanhaan kaupunkiin aloittamaan päivä aamupalalla ja kupillisella kuumaa, tuoretta kahvia. Eihän siihen aikaan kyllä mikään ollut auki, mutta pienen hiipparoinnin jälkeen löysimme kahvilan Kuninkaanlinnan takaa, jonne majoituimme aamuamme viettämään. Päivästämmme oli tulossa lämmin ja rankka... (Näin syksyllä voin kertoa, että se viikonloppu oli Tukholman lämpimin viikonloppu koko kesänä, noin +35 astetta varjossa...)

Kun olimme täyttäneet kahvikupit toiseen kertaan, aloimme keräämään toivomuksia päivän ohjelmasta. Tapaamisen kasvattajan luona oli sovittu olevan kello 12, joten shoppailuun ja muuhun menoon oli kyllä aikaa. Keräännymme linja-autoon ja jatkoimme matkaa pohjoiseen päin, kohti Brommaa, jossa sijaitsee yksi isommista eläinkaupoista. Valitettavasti olimme myös siellä hieman ennen kaupan aukeamista, mutta paikallinen supermarketti antoi oman osuutensa retkeläisille, ja tarjosi kuuman kesäpäivän alulle virkistystä. Eläinkaupan ovien auettua saimme tutustua eläimiin ja tarvikkeisiin niin pitkään, kunnes lompakon pohjalla pilkkotti vain pölyhiukkaset....

Kauppareissun jälkeen matkamme jatkui kohti pohjoista, ja vajaan tunnin ajomatkan jälkeen saavuimme perille Knivstaan, jossa Jan Svenberg perheineen ja lemmikkeineen asustelee. Lyhyesti Janista: Jan on harrastanut lintuja noin 20 vuotta, ja 10 vuotta sitten aloittanut lintujen kasvattamisen. Pääasiassa hän kasvattaa keltaniska-, keltahoppu- ja siniotsa-amatsoneja. Uusimpiin tulokkaisiin kuuluvat kuubanamatsonit, kultaposket ja jauhoamatsonit. Yhteensä heillä on lintuja noin 30 kappaletta ja muutama kissa.

Isäntä toivotti meidät tervetulleiksi ja ruotsi-suomi –mögerryksen jälkeen jaoimme joukon ryhmiin päästäksemme helpommin taloon sisälle katselemaan lintuja. Pia kertoi lyhyesti linnuista ja vastasi kysymyksiin aina kun niitä eteen tuli. Linnut oli jaettu kahteen eri paikkaan, vanhimmat ja jo pesivät (poikaset pöntössä) sekä uudet ”munineet” parit olivat omakotitalon alakerrassa. Omassa rakennuksessaan pihalla olivat parit, jotka eivät olleet munineet, tai olivat menettäneet poikasensa, sekä ”liian” vanhat linnut. Näillä linnuilla oli myös mahdollisuus päästä ulos ulkohäkkeihin. Rakennuksen takana oli rakenteilla ISO lentohäkki kuubanamatsonille, joita Janilla oli kolme paria käyntimme aikana samassa häkissä.

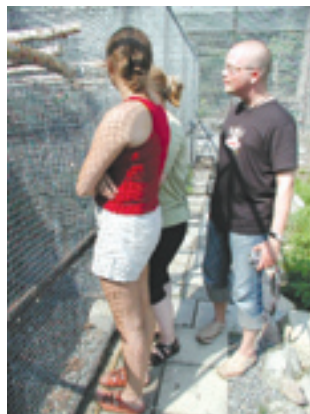
Vierailumme kasvattajan luona päätimme makeaan mansikkakakkuun ja kahvitaukoon. Käänsimme linja-auton keulan kohti etelää, ja matkalla kohti Tukholmaa päätimme poiketa vielä yhdessä eläinkaupassa. Olimme taas joukolla valloittaneet eläinkaupan. Nopeimmat ehtivät tyhjentää lintujen leluhyllyn, ja ne toiset rakastuivat eläinkaupan lintuihin. Näistä linnuista myynnissä oleva valkokakadun poikanen kiersi kinalosta kinaloon ja sai rapsutteluita yllinkyllin kaikilta ihailijoilta.

Shoppailun jälkeen lähdimme jatkamaan matkaamme takaisin kohti laivasatamaa. Meillä oli vielä muutama tunti laivan lähtöön, joten päädyimme Djurgårdenin puistoon päättämään matkamme. Nautimme kesäisestä Tukholmasta istuskellen nurmikolla, käyden läpi päivän ohjelmaa, sekä nauttien kylmästä limusta. Olimme saaneet upean matkan ja hienon päivän Ruotsissa.

Hyvästelyiden jälkeen oli aika siirtyä laivaan ja ruokailun pariin. Sen verran rankka oli helteinen reissu Tukholmassa, että takaisin tullessa taisivat kaikki olla unten mailla jo puoleenyöhön mennessä.

Kaikenkaikkiaan reissu oli mahtava, ilmat eivät olisi voineet olla paremmat, lintutarvikeshoppailua oli yllinkyllin ja tietysti vierailu kasvattajan luona oli antoisa. Nähtäväksi jää, minne seuraava vastaava kaijulireissu suuntautuu, marraskuussahan yksi ryhmä lähtee tutustumaan Teneriffan ihmisiin.

Kynän varressa Pia ja Tiina

LINTUPÄIVIÄ 2004

12.6.

6.3.

1.8.

1.8.

6.3.

21.2.

3.-6.1. ZOO-EXPO Kaapelitehdas

21.2.-28.2. Lemmikit Argos-halli

6.3. Jyväskylä

27.3. Järvenpää

3.4. Hämeenlinna

17.4. Kuusankoski

1.5. Vappushokkelo,

Eläintieteellinen Museo, H

8.5. Malmin kirjasto, Helsinki

23.5. Korkeasaaren Etelä-Amer

/ Lintukierros

5.6. Turun kasvitieteellinen pu

12.6. Vuoden papukaijat, Deger

31.7. Kuopio

1.8. Ahlmanin puisto, Tampere

21.8. Kouvola

18.9. Helsinki

25.9. Stockmann, Tapiola

2. ja 9.10. Stockmann, Turku

16.10. Vihderlandia, Jyväskylä

, Helsinki

ssa, Helsinki

Helsinki

rikkatalo

utarha

by

e

31.7

21.8

18.9.

25.9

5.6.

**Kaijuli Ry:n jäsenkortilla
kaikista normaalihintaisista
lintutarvikkeista- ja ruoista -10%.**

TERVETULOA!

**Kauppakeskus Megahertsä,
Insinöörinkatu 2, Herttoniemi, Helsinki
Avoimna ma-pe 10-19, la 10-16
p. 09-693 2824
www.megaelain.fi**

Huomio, huomio!!! Olemme muuttaneet!

Tule tutustumaan uuteen ja isompaan liikkeeseemme
Sokoksen parkkipaikan reunalla.
TERVETULOA!

Helenan LemmikkiPuoti
Savonkatu 22, 70110 KUOPIO
Puh. 01763 1495

Neitokakadun värimuodot

Värien periytyminen pähkinänkuoressa

Neitokakadun luonnosta löytyvä perusväri on harmaa. Kaikki muut värit ovat saatu aikaan siitä, joko korostamalla tai vähentämällä harmaasta löytyviä värejä.

Neitokakadun värit jaetaan kolmeen ryhmään sen mukaan, miten ne periytyvät poikasille. Nämä ryhmät ovat vallitsevat, väistyvät ja sukupuoleen kytkeytyneet värimutaatiot. Värejä voidaan kantaa näkyvänä tai piilogeena, jolloin väri ei näy ulkoisesti, mutta voi periytyä poikasille.

Vallitsevat mutaatiot tarvitsevat vain toiselta vanhemmista geenin, jotta väri periytyisi poikaselle. Tällaisia värejä ovat normaali harmaa, vallitseva hopeinen ja vallitseva keltaposki. Jos esimerkiksi halutaan harmaita poikasita, riittää, että jommankumman vanhemman väritys on harmaa. Osa poikasista perii värin joka tapauksessa. Väistyvät mutaatiot ovat vallitsevien vastakohtia. Niihin siis tarvitaan kummaltakin vanhemmilta geeni. Tällaisiksi väreiksi luetaan harlekiini, valkokasvo, fallow, oliivi, väistyvä hopeinen, sekä pastellikasvo. Sukupuoleen kytkeytyneet mutaatiot ovat hieman monimutkaisempia. Näitä ovat lutino, kaneli, helmiäinen, sukupuoleen kytkeytyneet keltaposki ja platina. Sukupuoleen kytkeytyneet värit periytyvät aina isältä tyttarelle. Jos vain naaras kantaa tällaista mutaatiota, se ei periydy yhdellekään poikaselle näkyväksi,

mutta kaikki koiraat perivät sen piilogeena. Naaras ei itse kuitenkaan voi kantaa sukupuoleen sidonnaista väriä piilogeena.

Aina mikään vanhempien värimuunnoksista ei välttämättä periydy. Esimerkiksi jos koiras on harlekiini ja naaras vaikkapa helmiäinen, ei kumpikaan väri voi periytyä näkyväksi. Tällaisissa tapauksissa poikasista tulee harmaita.

Harmaa
eng. Normal/Grey
Periytyvyys: Vallitseva
Tilanne Suomessa: Hyvin yleinen

Luonnossa esiintyvät villit neitokakadut ovat värimuodoltaan harmaita. Tämä väri on siis kaiken alku ja on vallitseva kaikkiin mutaatioihin –vallitsevaa hopeista lukuunottamatta- nähden.

Sukupuolet: Koiraan kasvot ovat voimakkaan keltaiset, mutta korvien päällä on oranssinpunertavat poskilaikut. Pyrstö on päältä vaaleanharmaa, alta lähes musta. Naaraan kasvot ovat selkeästi harmaammat. Sen pyrstössä on kuitenkin keltamusta juovitus. Naaraille tyypillistä on siiven sisäpuolensulissa esiintyvät

jonossa kulkevat keltaiset laikut.

Vallitseva hopeinen

eng. Dominant silver

Periytyvyys: Vallitseva

Tilanne Suomessa: Harvinainen/Ei saatavilla

Vallitseva hopeinen on kuten harmaa, mutta sen harmaat osat ovat vaaleampia, mikä aiheuttaa sulkapukuun hopeisen sävöksen. Lintua, joka on saanut vain toiselta vanhemmistaan vallitsevan hopean geenin, sanotaan yksöisfaktoriksi (eng. singlefactor). Faktori tarkoittaa tekijää. Mikäli linnun molemmilla vanhemmilla on vallitsevan hopeisen geeni, sitä sanotaan kaksoisfaktoriksi (eng. doublefactor). Kaksoisfaktori on vaaleampi. Asian voi ajatella niin, että siltä on ikään kuin vaalennettu harmautta kaksinkertaisesti. Molemmilla tyypeillä on tummat silmät, nokka ja jalat, sekä tummanharmaa pääläen alue.

Sukupuolet: Sukupuolet erotetaan toisistaan kuten harmaalla. Koiraiden lopullisen värityksen saamiseen menee toisinaan pariakin vuotta. Naaraat kuitenkin saatetaan helposti sotkea kaneli-väritykseen, sillä ne pysyvät rusehtavina.

Vallitseva keltaposki

eng. Dominant yellowcheek/Dominant yellowface

Tilanne Suomessa: Harvinainen

Keltaposki tunnetaan myös nimellä keltakasvo. Se on muuten kuten harmaa, mutta punainen poskilaikku on kellertävä. Naarailla kasvojen keltaiset osat ovat tavalliseen harmaaseen naaraaseen nähden vahvemmat. Vallitseva keltaposki

periytyy samalla tavalla kuin vallitseva hopeinen, vaikkakaan yksöisfaktori- ja kaksoisfaktorikeltaposken välillä ei ole ulkoisesti juurikaan eroa.

Sukupuolet: Sukupuolet erotetaan kuten normaalilla harmaalla.

Fallow

eng. Fallow

Periytyvyys: Väistyvä

Tilanne Suomessa: Erittäin harvinainen/Ei saatavilla

Fallow-neitokakadu on rusehtava, mutta kaneliin verrattuna hieman kellertävämpi ja kalpeampi. Lisäksi fallowin nokka ja jalat ovat vaaleanpunertavat, sekä silmät punaiset, joskin ne tummuvat iän myötä. Myös fallowilla on ikävä kyllä havaittu lutinon tapaan toisinaan kaljuutta. Huom! Australiassa kehiteltiin muunnelman kanelista australialainen fallow, jonka silmät pysyvät punaisina myös aikuisiällä! Australialaisen fallowin periytyminen ei ilmeisesti ole vielä täysin selvillä.

Sukupuolet: Erotetaan kuten harmailla. Naaraiden rintakehä on joskus aavistuksen kellertävämpi ja koko sulkapuku vaaleampi. Koiraat voivat olla vaaleita nuorina, mutta aikuisina saavat tummemman sävyn.

Harlekiini

eng. Pied/Harlequin

Periytyvyys: Väistyvä

Tilanne Suomessa:

Hyvin yleinen

Harlekiini oli ensimmäinen aikaansaatu mutaatio. Harlekiinin sulkapuvussa on satunnaisia alueita, joista tumma pigmentti on kadonnut. Tällaiset alueet

Riikka Stenlund

korvautuvat keltaisella. Harlekiini näkyy tyypillisimmin esimerkiksi lentosulissa. Ulkomailla näyttelyissä parhaiten menestyvät harlekiinit ovat sellaisia, joilta harmaa on kadotettu kokonaan lentosulista, pyrstöstä, kasvoista ja rinnasta. Hyväksytyä tosin on myös se, jos rinnassa on harmaata siistinä ”nauhana”.

Harlekiinit voidaan jakaa erilaisiin vaaleusasteisiin. Tavallisen harlekiinin tumman ja vaalean värin suhde on suunnilleen tasavertainen. Tumma harlekiini omaa enemmän harmaita kuin vaaleita sulkia, siinä missä vaalea harlekiini taas vähemmän. Toisinaan kaikki harmaat sulat poistuvat linnusta, jolloin sen vartalo on vaalea, mutta kasvojen keltaisuus ja punaiset poskilaikut pysyvät. Tällaista neitokakadua sanotaan puhtaaksi harlekiiniksi, ja sen voi erottaa lutino-neitokakadusta siten, että lutinon silmät ovat punaiset, mutta harlekiinin aina tummat. Harlekiinien jalat ja nokka ovat usein tavallista harmaata vaaleampia.

Huom! Piilossa oleva harlekiinigeeni saa toisinaan aikaan valkoisia tai kellertäviä laikkuja linnun niskaan.

Sukupuolet: Harlekiinin sukupuoli on vaikea määrittellä. Tummosta harlekiinista sen erottaa pyrstöstä, kuten harmailla, mutta kasvoissa harlekiinilla voi sukupuolesta riippumatta olla keltaista tai harmaata. Jos harlekiiniväriytyy vaalentaa pyrstösulkia, ei niissä välttämättä näy naarailta raidoitusta. Käyttäytymistä kannattaa siis tarkkailla.

Oliivi / Emeraldi

eng. Olive/Olive spangle/Emerald/
Suffused Yellow

Periytyvyys: Väistyvä

Tilanne Suomessa: Erittäin harvinainen/Ei saatavilla

Yksi uusimmista variaatioista on oliivi. Neitokakadut eivät muodosta vihreää väriä, vaan oliiveilla on vaaleanharmaat sulat, joihin yhdistetty kellertävä sävy vain saa aikaan vihertävän vaikutelman, joka voi toisinaan esiintyä myös rusehtavana tai sinappisena, sulkapuvun kalpeuden vaihdella. Ominaista on kuviointi, jossa sulkien reunat ovat hieman keskustaa tummemmat.

Sukupuolet: Oliivin sukupuolet erotetaan kuten harmaiden.

Valkokasvo

eng. Whiteface, Charcoal

Periytyvyys: Väistyvä

Tilanne Suomessa: Kohtuullisesti saatavilla

Valkokasvo on monia kiehtova mutaatio, joka on aikaansaatu siten, että kaikki lipokromit, eli keltaiset ja punaiset värit, poistuvat linnusta ja ne korvautuvat valkoisella. Usein myös harmaa vartalo saa kylmemmän sävyn. Valkokasvoisella poikasella on valkoinen untuva, siinä missä muilla poikasilla se on keltainen.

Valkokasvo on näyttävä yksinäänkin, mutta sitä hyödynnetään usein yhdistämällä muihin väreihin. Tällöin on muistettava, että valkokasvo poistaa myös toisista väreistä keltaiset ja punaiset sävyt.

Sukupuolet: Naarailla pyrstössä juovitus valkoisella pohjalla, lisäksi kasvot harmaammat kuin koiraalla.

Pastellikasvo

eng. Pastelface/Pastel

Periytyvyys: Väistyvä (Valkokasvoon nähden vallitseva)

Tilanne Suomessa: Erittäin harvinainen/Ei saatavilla

Pastellikasvoa voisi ulkonäöllisesti kuvailla harmaan ja keltaposken eräänlaiseksi kalpeakasvoiseksi välimuodoksi. Keltaisen ja punaisen tuotanto on heikentynyt, jolloin linnun kasvot muuttuvat himmeämmiksi.

Pastellikasvo on väistyvä. Tämä merkitsee siis sitä, että mikäli vain toiselta vanhemmista löytyy pastellikasvo, se periytyisi poikasille ainoastaan piilogeeniä. Valkokasvon kanssa se kuitenkin tekee poikkeuksen: Valkokasvo ja pastellikasvo täydentävät toisiaan, jolloin tarvitaan vain toiselta vanhemmista pastellikasvon geeni, kunhan toisella vanhemmista löytyy valkokasvo. Tällainen lintu tulee siis näyttämään

pastellikasvoiselta. Perimältään lintu on kuitenkin sekä pastellikasvo, että valkokasvo. Tällaisesta linnusta puhutaan toisinaan vallitsevan hopeisen ja keltaposken tapaan yksöisfaktorina. Kaksoisfaktori pastellikasvo sen sijaan on lintu, joka on perinyt kasvojensa pastellinsävyisen värityksen kummaltakin vanhemmistaan. Näiden lintujen ulkonäössä ei ole eroja.

Sukupuolet: Erotetaan kuten harmaalla.

Väistyvä hopeinen

eng. Recessive silver

Periytyvyys: Väistyvä

Tilanne Suomessa: Harvinainen/Ei saatavilla

Väistyvä hopeinen on tavallista harmaata vaaleampi, hieman pastellisen sävyinen, mikä johtuu melaniinin, eli tumman pigmentin vähentymisestä. Toisinaan se voi saada rusehtavia sävyjä. Vallitsevasta hopeisesta väistyvä hopeinen eroaa mm. siten, että väistyvällä ei ole tummaa kalottia, sen nokka ja jalat ovat vaaleanpunertavat ja silmät ovat punaiset.

Sukupuolet: Väistyvän hopeisen sukupuolet erotetaan kuten harmaan.

Kaneli

eng. Cinnamon

Periytyvyys: Sukupuoleen kytkeytynyt

Tilanne Suomessa: Yleinen

Kanelin tunnusmerkki on vartalon harmaiden osien muuttuminen hivenen vaaleammaksi ja ruskeamman sävyiseksi. Sävyjä on useampia, ja niiden vivahteerot riippuvat siitä, kuinka paljon linnun sulissa on kellertävää. Tuleva kaneliväriitys voidaan havaita jo poikasen

silmistä punertavana sävynä, joka kuitenkin muuttuu tavallisen tummaksi aikuisiällä. Paras keino erottaa kaneli fallowista on se, että kanelin silmät, jalat ja nokka ovat tummat. Toisinaan kanelissa saattaa esiintyä oliivin tapaan "marmorikuviointia", eli sulkien keskusta on vaaleampi. Ulkomailla pidettävissä lintunäyttelyissä tämä lasketaan ulkonäölliseksi virheeksi.

Sukupuolet: Erotetaan kuten harmailla.

Helmiäinen/Helmi

eng. Pearl/Lacewing

Periytyvyys: Sukupuoleen kytkeytynyt

Tilanne Suomessa: Yleinen

Helmiäisen sulissa on symmetrinen kuvio, josta osa on valkoinen tai kellertävä, osa pysyy harmaana. Sukupuolet: Helmiäisen

erikoisuus on se, että väritys katoaa koirailta, kunnes ne ovat ulkoisesti tavallisen harmaan näköisiä. Muistoksi helmiäinen saattaa jättää hartioiden seudulle joitakin vaaleampia pilkkuja. Kuitenkin yhdistettäessä muihin väreihin, esimerkiksi harlekiiniin, voi kuviointi pysyä koirailta useita vuosia. Sulkapuvun vaihtumisesta huolimatta koiraan väri on yhä nimeltään helmiäinen ja se periytyy sukupuoleen kytkeytyneen mutaation tavoin.

Lutino

eng. Lutino

Periytyvyys:

Sukupuoleen

kytkeytynyt

Tilanne Suomessa:

Hyvin yleinen

Lutino on kenties kaikkein suosituin väri. Se poikkeaa hyvin paljon alkuperäisestä väristä, sillä kaikki harmaa on poistunut siitä.

Tästä johtuen lintu

on vartaloltaan valkea tai kellertävä, mutta sen keltainen kasvomaski ja posket ovat säilyneet. Nokka ja jalat ovat vaaleanpunaiset, silmät punaiset.

Kellertäviä sävyjä voi löytyä lutinon vartaloltakin, mutta mikäli keltainen ei esiinny tasaisesti, vaan pilkkuihin tai symmetrisenä kuviona, on syytä olettaa, että linnussa on myös jotakin muuta väriä, esimerkiksi harlekiiniä tai helmiäistä. On tärkeää tietää, että lutinoa jalostettaessa oli turvaututtava pitkään sukusiitokseen. Tästä on kehittynyt ikäviä seurauksia, kuten silmävaivoja, heikkoutta ja kaljua

päälaella. Vaikka terveydelliset haitat ovat vähentyneet, ovat tämän päivän lutinot yhä hieman turhan läheistä sukua keskenään. Olisikin suotavaa, ettei kahta lutinoa pesitettäisi keskenään, sillä tällöin esimerkiksi kalju alue voi laajentua.

Huom! Lutinoa erehdytään joskus kutsumaan virheellisesti albiinoksi. Neitokakadulla todellista albiinoa ei ole vielä tavattu, mutta albiinon näköiseksi lintu saadaan yhdistämällä valkokasvo ja lutino. Tällöin valkokasvo poistaa kaiken punaisen ja keltaisen, ja lutino poistaa kaiken harmaan ja muuttaa silmät punaisiksi. Tuloksena on valkoinen lintu, jolla on punaiset silmät.

Sukupuolet: Koska harmaa väri poistuu myös kasvoista, on naaraiden kasvot koiraiden tapaan kirkkaat. Naaraiden pyrstöstä voi kuitenkin toisinaan erottaa hyvässä valossa kellertävää juovitusta. Joskus se kuitenkin hukkuu pyrstön keltaisuuteen.

Sukupuoleen kytkeytynyt keltaposki
eng. Sex-linked yellowcheeck
Periytyvyys: Sukupuoleen sidonnainen
Tilanne Suomessa: Erittäin harvinainen/Ei saatavilla

Sukupuoleen kytkeytynyt keltaposki on vallitsevan keltaposken tapaan menettänyt punertavaa väritystä poskilaikustaan, joka näkyy keltaisena.

Sukupuolet: Kuten harmaalla, mutta poskilaikku näkyy keltaisena.

Platina
eng. Platinum
Periytyvyys: Sukupuoleen kytkeytynyt (Poikkeuksena lutino)

Tilanne Suomessa: Ei saatavilla

Platinan höyhenpeite on jotakin hopeiseen vivahtavan ja savunharmaan väliltä. Sen pyrstö ja lentosulat ovat tavallisesti hieman muuta vartaloa tummemmat, ja sen jalat ja nokka ovat beigeet. Poikasena platinalla on luomunväriset silmät, jotka kuitenkin tummuvat parissa viikossa.

Huom! Platinalla ja lutinolla on erikoinen periytyvyysuhde. Platina-lutinosta käytetäänkin nimitystä platino. Tavallisesti koiras tarvitsisi kummaltakin vanhemmiltaan geenin, jotta voisi näyttää lutinolta tai platinalta, mutta koska nämä värit täydentävät toisiaan, ne tulevat molemmat esille koirassa. Tällainen lintu muistuttaa muuten platinaa, mutta on huomattavasti vaaleampi. Mikäli koiras on platino, perivät sen naaraspuoliset poikaset joko platinan tai lutinon värityksen, mutta naaras ei voi koskaan itse olla platino.

Ida-Emilia Kaukonen

Suomenkielisiä linkkejä niille, jotka haluavat syventää tietojään:
<http://www.neitokakadu.tk>
<http://www.saunalahhti.fi/tuumaa>

TEMPPUKOULU

Temppujen opettaminen papukaijalle on mainio keino purkaa ylimääräistä energiaa ja vahvistaa omaa auktoriteettia linnun silmissä. Älykkäinä eläiminä papukaijat oppivat nopeasti. Ne nauttivat suunnattomasti hoksaamisesta ja uuden oppimisesta, ja ovat yleensä aivan innoissaan päästessään esittelemään taitojaan.

Temppukoulutuksen pohjana on linnun luottamus opettajaansa, sillä peloissaan oleva lintu ei opi mitään ja pahimmassa tapauksessa yhdistää opettajan vaatimukset pelkäämiseen. Jos lintu on käsikesy, se olisi hyvä ennen varsinaisten temppujen opettamista opettaa tulemaan käskystä kädelle.

Opetuspaikaksi parhaiten käy linnulle tuttu huone, jossa on mahdollisimman vähän häiriötekijöitä. Tähän huoneeseen rakennetaan temppuilupaikaksi vyötärön korkeudella oleva orsi. Jatkoa ajatellen olisi hyvä, jos orren läheisyydessä olisi suurinpiirtein samalla korkeudella oleva pöytä. Ennen opetusyrityksiä lintu täytyy totuttaa sekä orteen että mahdolliseen pöytään niin, että se tuntee olonsa niillä kotoisaksi.

Itse opetuksen on aina oltava systemaattista ja loogista: sama komento tarkoittaa aina samaa tempppua ja oikeaa suoritusta seuraa aina palkitseminen. Palkinnoksi käy linnusta riippuen vuolaat kehut, namit tai rapsutukset, tai vaikkapa kaikki kerralla. Väärää suoritusta ei noteerata mitenkään; missään nimessä väärästä suorituksesta ei saa seurata palkitsemista.

Seuraavassa on perusohjeita yksinkertaisimpien temppujen opettamiseen. Näiden tarkoituksena on “opettaa lintu oppimaan”, eli saada se ymmärtämään, mikä yhteys on komennolla, tekemisellä ja palkinnolla.

VILKUTA - lintu nostaa jalan ylös komennosta

Laita lintu istumaan orrelle, komenna “vilkuta” ja vie vasenta kättäsi linnun oikean jalan viereen. Tässä vaiheessa lintu nostaa oikeaa jalkaansa, joko astuakseen kädelle, torjuakseen sen tai ottaakseen siitä kiinni. Heti kun jalka nousee edes vähän, vedä käsi pois ja palkitse lintu. Muutaman toiston jälkeen jalka alkaa nousemaan jo ennen kun käsi ehtii lähelle, ja temppu on opittu. Huomattavaa on, ettei väärän (tässä tapauksessa vasemman) jalan nostoa noteerata, eli vilkutus tapahtuu aina samalla jalalla.

YMPÄRI - lintu tekee “piruetin”, eli kääntyy 360 astetta ympäri

Tämäkin temppu on helpoin opettaa orrella. Komenna “ympäri” ja vie namia linnun nokan edestä sen oikealle sivulle (sinusta katsottuna vasemmalle). Lintu kääntää päätään yrittäessään kurkottaa namin perään. Jatka namin kuljetusta linnun selän taakse siten, että lintu namia kurkottaessaan astuu ympäri kääntäen selkensä sinuun

päin. Palkitse alussa jo tästä puolikkaasta ympyrästä, ja jatka sen jälkeen uuden namin kanssa ympyrä loppuun. Muutaman toiston jälkeen siirrä johdattavaa namia pikkuhiljaa ylemmäs, niin että lopulta teet kädellä vain pienen ympyrän linnun pään yläpuolella. Tässä vaiheessa lintu on oppinut tempun, ja jonkin ajan kuluttua koko käsimerkki voidaan jättää pois.

KIEPPI - lintu tekee kiepin orren ympäri

Laita lintu orrelle siten, että pystyt kuljettamaan kättäsi alakautta orren ympäri siinä kohdalla jossa lintu istuu. Komenna “kieppi” ja vie namia linnun nokan edestä alas niin, että lintu joutuu kurkottamaan sen perään. Palkitse alussa jo pienestä kurkotuksesta, mutta venytä kerta kerran jälkeen hiukan alemmas. Kun lintu uskaltautuu kokonaan orren alapuolelle, sen helpoin reitti ylös on orren toiselta puolelta, ja kieppi tulee tehtyä kokonaisuudessaan.

Hankalammat temput on parasta jakaa yksinkertaisempiin osatehtäviin opetuksen helpottamiseksi. Esimerkiksi esineiden haun opettamisen voi jakaa kolmeen osaan. Ensin pyydetään lintua pudottamaan esine nokasta kädelle. Tämä tapahtuu siten, että linnun pitäessä esinettä nokassaan laitetaan käsi alle ja tarjotaan namia, jota kurkottaessaan lintu pudottaa esineen automaattisesti. Tämän jälkeen kättä siirretään vähän kerrassaan kauemmas, jolloin lintu oppii kuin huomaamatta tuomaan esineen. Vasta kun lintu osaa tuoda esineen kauempaa, esimerkiksi pöytää pitkin, voi jatkaa varsinaisen hakemisen opettamiseen.

Kun lintu on oppinut oppimaan, rajana on enää oma mielikuvitus. Mitä enemmän lintu osaa, sitä helpompi sille on opettaa uutta. Yhteistyö hioutuu harjoituksella, ja samalla myös oma ymmärtämys linnun tavasta oppia ja toimia kasvaa. Tietenkin koko ajan täytyy pitää mielessä temppuilun päätarkoitus: molemmilla on oltava hauskaa!

Kuva & teksti: Milla Törhönen

Mikrosirut linnuilla

Einar Eriksson

Paras tapa estää rikollinen ja tuomittava harvinaisten ja uhanalaisten eläinten salakauppa on merkitä ne pysyvästi, niin että merkintää ei voi muuttaa eikä siirtää toiseen eläimeen. Suomessa edetään tullin, ympäristökeskuksen ja MMM:n ohjeiden mukaan. Näiden ohjeiden pohjalla ovat kansainväliset Cites-säännöt ja EU:n direktiivit.

Jos kyseessä on vankeudessa kasvatettu yksilö, sillä on usein lajille koon puolesta sopiva umpirengas, joka pujotetaan jalkaan kasvattajan toimesta poikasen ollessa alle viikon ikäinen. Eri mailla on erilaisia merkintätapoja, mutta periaatteessa riittää, että renkaan perusteella selviää kasvattaja, ja että siinä on yksilöllinen numero-/kirjainsarja, jolla lintu on erotettavissa muista linnuista. Tärkeintä on edelleen, että rengasta ei voida siirtää linnusta toiseen. Nyrkkisääntönä voidaan pitää, että umpirengas EI ole saumaa.

Toinen hyväksyttävä menetelmä on mikrosirun laitto, ei vain nahan alle vaan syvälle rintalihaksen sisälle. Jos siru laitetaan vain nahan alle, se voi vaeltaa eri puolille elimistöä ja se on teoriassa poistettavissa ja siirrettävissä toiseen yksilöön. Vaikka mikrosirun laittamiseen tarvittavan neulan koko saattaa hermostuttaa, itse siru ei ole paljoakaan riisinjyvää suurempi, eikä sen pitäisi oikein asetettuna vaivata lintua mitenkään. Potilaan minimikokoa ei ole määritelty, mutta alle 100 gramman eläintä ei ole tapana merkitä mikrosirulla. Jos kyseessä on kasvava yksilö, voidaan se merkitä tilapäisesti muulla hyväksytyllä menetelmällä (runsaasti maakohtaisia eroja), ja linnun saavutettua sopiva koko se merkitään sirulla. Mikrosirun laitto edellyttää mielestäni kaasuanestesiaa, eli yleistukimuksessa terveeksi todettu lintu nukutetaan ja mikrosiru asetetaan syvälle rintalihakseen varoen suuria laskimopunoksia. Puolta ei ole määrätty, mutta vasen puoli on yleisempi käytäntö.

Cites -lajit, jotka ovat merkitty A-liitteeseen, kuuluisivat olla pysyvästi merkityjä ja niistä on aina tehtävä asianmukainen Cites -ilmoitus maahan tuotaessa tai maasta viettäessä. Ilmoitus on myös tehtävä aina omistajan vaihtuessa, vaikka lintu pysyisi edelleen Suomessa.

Pykäläviidakko tuntuu varmasti hankalalta ja mahdollisesti kuluja aiheuttavat lisäsäädökset muutenkin varoja syövässä harrastuksessa harmittavat, mutta lintujen ystävän olisi kuitenkin muistettava lintujen paras. Vaikka oma lintusi voi hyvin, olet tarkka kasvattaja ja myyjä, voi olla että naapurisi ei olekaan yhtä tunnollinen. Mikäli säädöksiä ei olisi, halvalla ostaa-havalla myy -kauppa pääsisi globaalitasolla valloilleen, luonnossa elävät harvalukuisemmat lajit häviäisivät hetimiten ja nykyisin runsaslukuisetkin muuttuisivat harvinaisiksi. Hintojen romahtaessa myös kadunkulmakauppa lisääntyisi ja yhä enemmän älykkäitä lintuja kärsisi osaamattomissa

käsissä väärin hoidettuina; eikä kovin kauaa kestäisi, kunnes joku onneton siivekäs levittäisi uuden tappavan taudin koto-Suomenkin papukaijakantaan. Tylsiltä tuntuvat säädökset ovat siis paitsi viranomaismääräyksiä, myös jokaisen papukaijaystävän omantunnonkysymyksiä; onko lintuni minulle rakas vain yksilönä vai tunnenko vastuuta myös sen sisaruksista.

Kyseinen aihe on erittäin mielenkiintoinen, ja koska kenelläkään ei ole tilastoa mikrosirulla merkittyjen lintujen määrästä Suomessa, vai onko niitä ollenkaan, niin yhdistys voisi mielestäni tehdä kattavan kyselyn jäsenille tilanteen kartoittamiseksi.

Aiheeseen liittyviä linkkejä: MMM-kotisivulla , CITES- kotisivulla www.eu-wildlifetrade.org

Alla kirjoittajan vapaasti tulkitsema versio asiasta.

Hyvää syksyn alkua t. Einar Eriksson, ELL, MRCVS, MSc (WAH)

**OTA
YHTEYTTÄ!
253 2001**

Silkkipaino- ja tulostetalo

**Painamme mm.:
Mainos- ja urheilutekstiilit
Kilvet ja kotelot
Julisteet
Tarrat**

**Lisäksi:
Sublimaatiopainatukset
Suuret säänkestävät tarra- ja banderollitulosteet**

fax: 253 2002

e-mail: seriassa@kolumbus.fi
VÄSTÄRÄKINPOLKU 1, 20610 TURKU

www.seriassa.fi

AMMATTITAITOA ELÄINTEN EHDOLLA

Lemmikkieläinliike Faunatar on vuodesta 1980 alkaen toiminut, alansa johtava lemmikkieläinliike-ketju Suomessa. Liikkeidemme valikoimiin kuuluvat koirien ja kissojen ruokien ja tarvikkeiden lisäksi myös akvaariot kaloineen ja kasveineen, sekä pieneläimet kuten jyrsijät, kanit, linnut ja terraarioeläimet.

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n jäsenille kaikista myymälöstämme
Lintutarvikkeista
Lintujen ruoista
-10 %

(Ei koske tarjoustuotteita. Esitä jäsenkorttisi kassalla.)

Lemmikkieläinliike

Arabia	puh.	09-272 2960
Hyyrylä	puh.	09-274 3363
Hämeenlinna	puh.	06-616 5511
Itäkeskus	puh.	09-323 5471
Järvenpää	puh.	09-271 1755
Kannelmäki	puh.	09-566 8586
Kouvola	puh.	05-535 4370
Lahti	puh.	03-781 1001
Lappeenranta	puh.	05-416 2947
Lohja	puh.	019-324 511
Malmi	puh.	09-345 2009
Matinkylä	puh.	09-452 3858
Myyrmäki	puh.	09-504 3616
Pirkkala	puh.	03-263 3606
Raisio	puh.	02-332 3550
Seinäjoki	puh.	06-423 3466

SUOMEN SUURIN LEMMIKKIELÄINKAUPPA

- Paras valikoima
- Kilpailukykyiset hinnat
- Pitkät aukioloajat
- Ilmaiset ja hyvät pysäköintitilat
- Hyvä ja asiantunteva palvelu

L E M M I K K I T A L O

Black Bull

Ostoskatu 18-20 Lahti (liipolanostari) p.03-7510141 avoinna ark 10-19 la 9-15

Akvaario ja Lintukauppa
Nobylin ja kumppanit

10% alennus lintutuotteista
Lemmikkilinnut Kaijuli Ry:n jäsenille.

Kielotie 7
01300 Vantaa
Puh: (09) 823 0215
E-Mail: akvako@kolumbus.fi
Avoinna: 109 (96)

www.kolumbus.fi/akvako/

Kaijuleiden alennus
lintutarvikkeista 5%

Kauppakatu 6, 94100 KEMI016 223105
Kansankatu 17, 96200 ROVANIEMI016 344667
Tehtaankatu 12, 67100 KOKKOLA06 8225575
Uusikatu 35, 90100 OULU08 377444
Puijonkatu 23 KUOPIO 017 62 2261

*** Suomen laajin papukaijanlelu valikoima**

*** Pelletit**

*** BCC-Vitamiinit**

*** Valjaat**

*** Lintujen UV-lamput/loisteputket**

*** Tilauksesta upeat Montana Cage -häkit**

www.elainkeskus.net

Sokerilinnantie 4, Leppävaara, Puh. 09-571 31 820

Lemmikkitalo • Ratsutarvike

Tervetuloa monipuoliseen Reporankaan!

Löydät meiltä tuotteet ja ravinnot koirille, kissoille, jyrsojille, matelijoille, linnuille, akvaarioon ja ratsastusharrastukseen.

Toimipisteemme sijaitsevat Espoossa, Jyväskylässä, Mikkelissä ja Tampereella.

Yhteystietomme löytyvät internetistä:

www.reporanka.com

ESPOO:
Kipparinkatu 2
(09) 8193 3890

JYVÄSKYLÄ:
Kauppakatu 32
(014) 449 8021

MIKKELI:
Porrassalmenkatu 8
(015) 415 0200

TAMPERE:
Sellukatu 5
(03) 273 2280

